

ELŐSZÓ

Az *Annales* (= évkönyv) középkori elbeszélő műfaj, amelyben évek rendjében örökítették az utókorra a megtörtént eseményeket. A Magyar történelmi fogalomtár meghatározása szerint: »lapjaikra évnek, hónapnak, napnak megfelelően jegyezték fel a környezetük szempontjából emlékezésre méltó dolgokat; királyok koronázását, tűzvészt, sáskajárást, fosztogatást, haláleseteket stb. A száraz időrendi felsoroláshoz a kiforrott *Annales*-műfajban az írók rendszerint hozzáfűzték véleményüket is. Nem mindig ragaszkodtak szigorúan az egyidejűséghez: gyakran utólag jegyezték le a tudomásukra került történéseket.«

A **Jászsági Évkönyvet** hasonló szándékokkal bocsájtjuk útjára. Mindenekelőtt szeretnénk a tudomány és a művészet nyelvén összefoglalni azokat a változásokat, melyek a rendszerváltozásnak nevezett időszakról történtek. Talán ehelyütt érdemes emlékeztetni, hogy e változások nélkül valószínűleg mi sem élhettünk volna a nyilvánosság e formájával. Ugyanakkor nem szeretnénk feltalálni a spanyolviaszt sem, hiszen főleg a háború előtt jelent már meg hasonló évkönyv Jászberényben, Komáromy József múzeumigazgató szerkesztésében. De volt évkönyve a gimnáziumoknak, a tanítóképzőnek, sőt később néhány alkalommal a múzeumnak és a könyvtárnak is. Az előzmények számbavétele során még egyre kell hivatkoznunk. Nevezetesen a Jászkunság című folyóirat 1993. februári számára, amelyben az utóbbi években először sikerült összefogni és közösen szerepeltetni a jászsági és az ide kötődő szellemi élet képviselőit. A továbbiakban viszont már az önállósulás útját választottuk.

Évkönyvünk követi a *regionalitás* alapelvét, ami annyit jelent, hogy minden *jászsági* vonatkozású, arra érdemesnek tartott anyagot szeretnénk közreadni. Hasonlóképpen törekedni akarunk egyfajta *univerzalitásra*, miszerint minden szakma irástudó reprezentánsainak teret adunk. Jelen kötetünk is példázza mindezt, hiszen a világhírű atomfizikustól az ifjú közgazdászig, a jeles földrajztudóstól a főorvosig, a híres építészttől a hihetetlen igyekezettel dolgozó természetbúvárig sokféle szakma vélekedése és álláspontja jelenik meg a lapokon. Ezzel együtt azt is tudjuk, hogy a mostani szemléből többen hiányoznak. Őket ezúton is arra kérjük, juttassák el hozzánk írásaikát és mi - megfelelő szakmai javaslat alapján - készséggel adunk teret nekik. Minden irányban nyitottak szeretnénk maradni, így a szerkesztés tekintetében is várjuk azokat, akikkel együttműködve új erővel és szempontokkal gazdagodhat a **Jászsági Évkönyv**.

Feltétlenül szólni kell évkönyvünk anyagi és erkölcsi támogatóinak hosszú soráról, akik nélkül ötletünk kivitelezhetetlen lett volna. Akadt lelkes és önzetlen támogatónk, mások csak egyszerűen nem gördítettek akadályt céljaink megvalósítása elé. Közéletünk mai állapotában ezt is nagy eredménynek tartjuk. Volt aki a kiadáshoz nélkülözhetetlenül szükséges alapítvány létrehozásának jogi és pénzügyi útvesztőiben való eligazodásban segített. Más egyszerűen valamelyik szerzőre vagy érdekes anyagra hívta fel figyelmünket, megint más »csak« alaposan átnézett egy kéziratot vagy fordítást. Külön elismerés illeti a népes szerzőgárdát, melynek többsége jelképes összegért, vagy tiszteletdíj nélkül készítette el munkáját. Folyamatosan támogatta és népszerűsítette kezdeményezésünket a helyi sajtó, a *Jászküirtől* kezdve, a *Kábeltelevízió*n keresztül a *Jász Újságon*, *Kocséri Híradón* át, a *Mi újság Jányfényszarun?*-ig. Utólag végiggondolva különösképpen jól esett, hogy híradásaikkal akkor is biztattak bennünket, amikor a **Jászsági Évkönyv** ügye csaknem meglehetett.

Anyagi segítséget is sokfelől kaptunk. 1993 elején *Jászberény Önkormányzatának Kulturális Bizottsága*, majd velük egyidejűleg *Jászágó*, *Jászfényszaru* és *Jászkóhalma* képviselőtestülete szavazott meg számunkra támogatást. Külön örömünkre szolgál, hogy olyan civil szerveződések, mint a *Jászok Egyesülete*, a *Jász-Nagykun-Szolnok megye Tudományáért Alapítvány*, a *Sáros András Alapítvány* és a *Jászberényi Városvédő és Széplő Egyesület* is komoly anyagi eszközöket biztosítottak. Támogatóink az *OTP Rt. Vezérigazgatóságával* együtt egy ismeretlen, konkrét formát nem öltött célra adtak pénzt. Reménykedünk abban, hogy a kötetet kézbevevő közönségnek már nem így kell tenni, hanem a munka láttán előfizetőként, vagy egyéb módon segíti célkitűzéseink megvalósulását. Nélkülük ugyanis a **Jászsági Évkönyv** a mostani szerkesztőség egyszeri próbálkozása marad.

Pethő László